

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Επιστήμη, Καλλιτεχνία.

Ὁ ἄριτ ἀφιχθεὶς εἰς Ἀθήνας πρεσβυτὴς τῆς Γαλλίας κόμης Κάρλος de Mouy, ὅστις, ὡς γνωστὸν, διετέλεσε γραμματεὺς τοῦ τε ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ τοῦ ἐν Βερολίῳ διπλωματικοῦ συνεδρίου, εἶνε οὐ μόνον δεξιὸς διπλωμάτης, ἀλλὰ καὶ διακεκριμένος ἐργάτης τῶν γραμμάτων. Μετέσχε τῆς συντάξεως πολλῶν ἐγκρίτων φιλολογικῶν φύλλων (Revue Européenne, Revue de Paris, Magasin de librairie, Revue française, Revue des provinces κλπ.), ἀπὸ δὲ τοῦ 1862 μέχρι τοῦ 1865 συνέτασσε μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας τὸ φιλολογικὸν ἔργον τῆς ἐφημερίδος «Ὁ Τύπος». Πλὴν τῶν πολλῶν καὶ ἀξιολόγων αὐτοῦ ἔργων κ. κ. de Mouy ἐδημοσίευσε διάφορα συγγράμματα, διακρινόμενα πρὸ πάντων διὰ τὸ ἀνθρῶν τοῦ ὕψους καὶ τὸ ὀρθοπέδες αὐτῶν. Ἐκ τῶν συγγραμμάτων τούτων μνηνεύομεν τὰ ἐξῆς: Raymond, Grands seigneurs et grandes dames du temps passé, Don Carlos et Philippe II (ἱστορικὴ μελέτη, βραβευθεῖσα παρὰ τῆς γαλλικῆς Ἀκαδημίας), le Roman d'un homme sérieux, les Jeunes ombres κτλ. Τὸ τελευταῖον ἔργον τοῦ πεπαιδευμένου διπλωμάτου εἶνε τὸ ἐν ἔτει 1879 ἐκδοθὲν «Lettres de Bosphore». ἐν ᾧ δι' ὕψους καλλιπευκῶς ἐκτιθεσὶ τὰς ἐντυπώσεις αὐτοῦ περὶ Βουκουρεστίου, Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ἀθηνῶν. Ἐκ τοῦ συγγράμματος τούτου θέλομεν δημοσιεῖσαι ἐν τῇ «Ἐστίᾳ», ἐὰν δὲν διακόψῃ αὕτη, ὅπως φοδοῦμεθα, τὴν ἐκδοσὴν τῆς, τὸ περὶ Ἀθηνῶν καὶ τῶν μνημείων αὐτῶν ὄρατον κεφάλαιον.

— Ἀπεβίωσεν ὁ ἐν Μονάχῳ γεραιὸς καθηγητὴς Spengel, ἔκ τῶν κορυφαίων φιλολόγων τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων, γνωστὸς ἰδίως διὰ τὰς βαθείας αὐτοῦ μελέτας περὶ τοὺς ἀντικεῖν ῥήτορας καὶ τὸν Ἀριστοτέλην.

— Ἐν τῷ γαλλικῷ περιοδικῷ «Le contemporain» ἐδημοσιώθη κατ' αὐτὰς ὁμιλίαι, ἣν ἀπήγγειλε ὁ ἐν Μασσαλίᾳ καθηγητὴς κ. Ἰούλιος Βλαγκέρδ, περὶ τῆς σημερινῆς προφοράς τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης, ἣν διὰ πολλῶν ἐπιχειρημάτων ὁμοσηρξίει.

— Πρὸ μικροῦ ἐδημοσιώθη ἡ ἀλληλογραφία τοῦ κόμητος Πράνξ. «Ὅσα», μετὰ τοῦ Μίτερνιου κατὰ τὰ ἔτη 1834—1848, δραστήκωρατα εἰκονίζουσα τὰς ἐν Ἑλλάδι διαμάχας τῶν ἑνεκτικῶν κομμάτων καὶ τὴν ἑλευσινὴν θέσιν, εἰς ἣν περιήγον τὸ βασιλεῖον καὶ τὸν βασιλέα. Αἱ ἐκθέσεις τοῦ πρεσβυτοῦ τῆς Αὐστρίας ἐισάγουσιν, ὅπως εἰπεῖν, ἡμᾶς εἰς τὸ παρασκήνιον τῆς διπλωματίας, ἀποκαλύπτουσι ἡμῖν ὅλας τὰς βραδουργίας, ὅσαι διεδραματίζοντο ἐν τῇ τότε ἀθηναϊκῇ ἀδελφῇ, καὶ γεννοῦσιν αἰσθητὰ τὸ οἶκτον καὶ σεβασμὸν πρὸς τὸν δυναστὴν βασιλέα «Ὀθωνα. Μετάφρασιν ἀποσπασμάτων τινῶν τῶν σπουδαιοτάτων τούτων ἐγγράφων δημοσιεύομεν ἡ «Κλειθὴ» καὶ ἡ «Ἡμέρα».

— Ἐν τῇ γνωστῇ ἰταλικῇ ἐφημερίδι «Rivista Italiana» ἤρξατο δημοσιουμένη ἐν ἐπιφυλλίδι μετὰφράσις τοῦ δράματος τοῦ κ. Δημητρίου Α. Κορομηλά «Ἀκτεῖ ἐν σκότει», τοῦ παρασταθέντος πέρσων ἐν τῷ θεάτρῳ τοῦ Ἀπόλλωνος. Ἡ μετάφρασις ἐπιλοπονήθη ὑπὸ τοῦ λογιῶν κ. Παντολέοντος Α. Βάλθη, ὅστις ἀφιερῶ αὐτὴν εἰς τὸν κ. Ι. Καμπούρογλου, αὐτάντικτῃ τῆς «Ἐφημερίδος».

— Ἀπεβίωσεν ἐν Παρισίοις ὁ F. de Sauley, γνωστὸς ἀρχαιολόγος καὶ νομισματολόγος Γάλλος, μέλος δὲ τῆς Ἀκαδημίας τῶν ἐπιγραφῶν καὶ γραμμάτων. Ὁ de Sauley πολλὰ συνέγραψε νομισματικὰ καὶ ἀρχαιολογικὰ ἔργα, δι' ἡμᾶς δὲ τοῦ: «Ἑλληνικαὶ πλεῖστην εἶσαν ἔχει τὸ σύγγραμμα αὐτοῦ περὶ τῆς νομισματικῆς τῶν Σταυροφόρων καὶ τῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ Φράγκων κατακτητῶν, ἐν πρώτῳ ἐπιστηματοποιήσας καὶ κατέταξε μεθοδικῶς. Τὸ τελευταῖον αὐτοῦ σύγγραμμα ἦν ἡ «Νομισματικὴ τῆς Ἀσίας Γῆς».

— Ἐκ τινος ἐκδόσεως, ἣν ἡ νομαρχία τοῦ Σηκουάνα ἐπέβαλεν ἐσχάτως εἰς τὸ δημοτικὸν συμβούλιον τῶν Παρισίων περὶ τοῦ ὀργανισμοῦ καὶ τῆς λειτουργίας τῶν ἐν Παρισίοις ὑπαρχουσῶν δημοτικῶν βιβλιοθηκῶν, ἐξάγομεν τὰς ἐπομένως πληροφορίας:

• Ἐν ἔτει 1878 πέντε μόνον δημοτικαὶ βιβλιοθηκαὶ ἦσαν εἰς χρῆσιν τοῦ Κοινοῦ· εἰς αὐτὰς προσετέθησαν τὸ ἐπόμενον ἔτος ἕξ ἄλλαι, σήμερον δὲ ὑπάρχουσιν ἐν Παρισίοις

δεκαεπτὰ βιβλιοθηκαὶ εἰς χρῆσιν τοῦ Κοινοῦ. Ἐκ τῶν 20 διαμερισμάτων, εἰς ἃ, ὡς γνωστὸν, διαίρουσται οἱ Παρίσιοι, τρία μόνον στεροῦνται ἀκόμη τοιοῦτου ἰδρύματος, ἀλλὰ καὶ ταῦτα θὰ προικισθῶσι διὰ βιβλιοθηκῶν κατὰ τὸ 1881.

Παριεῖχον δὲ αἱ δημοτικαὶ αὗται βιβλιοθηκαὶ τῶν Παρισίων κατ' ἀκριθεὶς ὑπολογισμὸν τὴν 1 Ἰανουαρίου 1880 ὄπερ τοὺς 38,000 τόμους, καὶ ἐφοίτησαν εἰς αὐτὰς κατὰ τὸ 1879 58,000 ἀναγνώσται. Ἰδιωτικαὶ δὲ προσφραὶ καὶ κληροδοτήματα εἴτε εἰς γράμματα εἴτε εἰς βιβλία ἤρξισαν νὰ πλουτίζωσι τὰ κοινωσέη ταῦτα ἰδρύματα.

Κατὰ τὴν ἐκθεσὴν τῆς Νομαρχίας νέαι βελτιώσεις θέλουσιν εἰσαχθῆ εἰς τὰς δημοτικὰς βιβλιοθηκὰς εὐθὺς ὡς ἀποκρίτωσιν ἐπαρκεῖς κερφάλαιον σπουδαίων καὶ διδακτικῶν βιβλίων. Πλὴν τούτου αἱ βιβλιοθηκαὶ θέλουσιν ἐγγραφεὶ συνδρομηταὶ εἰς τὰ πλεῖστα τῶν ἐπιστημονικῶν καὶ ἄλλων περιοδικῶν συγγραμμάτων, ἅτινα θὰ τίθενται εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ἀναγνωστῶν. Προσθεὶ ἐν ἐκάστη θέλει καταρτισθῆ κατάλογος τῶν ἐν αὐταῖς συγγραμμάτων, ὅστις νὰ ἀναθεωρηθῆ καθ' ἐξαμηνίαν, ὅπως οὕτω γινήη δυνατὴ ἡ μεταξὺ τῶν βιβλιοθηκῶν ἀνταλλαγὴ τῶν διπλῶν ἀντιτύπων.

Τέλος ἡ διοικητικὴ ἀρχὴ προτίθεται νὰ προσκαλέσῃ εἰδικῶς ἄνδρας, οὓς νὰ συμβουλευθῆ περὶ τοῦ λυσιτελεστόρου τρόπου λειτουργίας τῶν βιβλιοθηκῶν τούτων διὰ τῆς ὀπταδείξεως τῶν ὠφελιμωτέρων καὶ εὐμεθοδιωτέρων ἀναγνωσμάτων ἐν ἐκάστῳ κλάδῳ.

— Ἐφημερίς τις τῆς Λειψίας ἀναφέρει ὅτι ἐσχάτως ἀνεκαλύθη αὐτῷ σπουδαῖον φιλολογικὸν εἶδημα, ἦτοι τὸ πρῶτον σχεδίασμα τραγωδίας τινος τοῦ Γκαίτε. Περὶ τοῦ σχεδίασματος τούτου οὐδὲς τέως ἔγνωρίσθη, ἡ δὲ γνησιότης τοῦ εἴδηματος ἐπιστοπορήθη μετὰ ἀκριθεὶς ἐρευνῶν ὑπὸ ἐμπειροτάτου πραγματογνώστου, τοῦ διασήμεου καθηγητοῦ Zarncke. Ἡ τιμὴ τῆς ἀνακαλύψεως τοῦ κειμηλίου ἀνῆκει εἰς τὸν παρὰ τῷ πανεπιστημίῳ τῆς Λειψίας καθηγητὴν τῆς παλαιογραφίας κ. Arnlt.

— Γνωστὸν ὅτι οἱ δύο μεγάλοι τῆς Γερμανίας ποιηταὶ, ὁ Γκαίτε καὶ ὁ Σχίλλερ, δὲν ἀπέφυγον τὰς ἐπικρίσεις καὶ ἐπιθέσεις τῶν συγχρόνων τῶν. Νῦν ὁ κ. Ἰούλιος Βρόζου ἀσχολεῖται εἰς περισύναξιν καὶ χρονολογικὴν κατάταξιν πάντων τῶν ἐν Γερμανίᾳ δημοσιευθεῖσων ἐπικρίσεων κατὰ τῶν δύο ποιητῶν ἀπὸ τοῦ 1770—1834. Ἡ συλλογὴ αὕτη ἔσται βεβαίως λίαν διδακτικὴ πρὸς πάντα θέλοντα νὰ κρίνῃ περὶ τῶν συγχρόνων αὐτῶν συγγραφέων.

— Αἱ γερμανικαὶ ἐφημερίδες ἀναγγέλλουσι τὸν θάνατον τῆς ἑγγονῆς τῆς Καρλόττας τοῦ Γκαίτε, ἐκείνης ἣν ὁ ἕξοχος ποιητὴς ἀπῆθανάτισε διὰ τοῦ πρώτου αὐτοῦ μυηστορήματος τοῦ ἐν ἔτει 1774 δημοσιευθέντος ὑπὸ τὸν τίτλον «Τὰ παθήματα τοῦ νέου Βερτέρου».

— Νέον τρίπρακτον δράμα ἐπεράτωσεν ἐσχάτως ὁ Ἀλέξανδρος Δυμάς. Τὸ νέον τοῦτο ἔργον, ὀφρον τίτλον «Lionel Lincoln», εἶναι λιτότατον τὸν διασκευῆν, ἡ δὲ ἐπισηνὴς διδασκαλία αὐτοῦ θὰ γίνεταί ἀνευ διαλειμμάτων. Ἐξ ἄρθρου τοῦ Ἰουλίου Claretie, δημοσιευθέντος ἐν τῷ παρισινῷ «Χρόνῳ», μαυθάνομεν ὅτι ὁ Δυμάς συνέταξε τὸ δράμα τοῦτο εἰς ἑπτὰ ἡμέρας, ἦτοι ἀπὸ τῆς 24 Σεπτεμβρίου μέχρι 1 Ὀκτωβρίου.

— Ἀπὸ τῆς 1 Νομβρίου (v. ἔ.) ἤρξατο ἐν Παρισίοις ἡ ἐκδοσις νέου περιοδικῶ συγγράμματος, ἐπιστημονικοῦ καὶ βιομηχανικοῦ, ὑπὸ τὸν τίτλον «Le Génie civil», ὅστινος συντάκται εἶνε διάφοροι ἀνομαστοὶ ἐπιστήμονες, μέλη τοῦ Ἰνστιτούτου καὶ ἄλλοι καθηγηταί.

— Ὡς χαρακτηριστικὸν τῆς τάσεως τῶν πνευματῶν ἐν Γαλλίᾳ ἀναφέρομεν ὅτι ὁ γνωστὸς ῥιζοσπάστης Blanqui ἐκίδει προσηχῶς ἐφημερίδα ὑπὸ τὸν τίτλον «Ni Dieu, ni Maître».

— Ὁ ἐν Παρισίοις διάσημος ζωγράφος Mukkaszy ἐτοιμάζει διὰ τὴν προσεχῆ ἐκθεσὴν τῆς ζωγραφικῆς κολλοσιαίαν εἰκόνα, ὀκτώ μέτρων μήκους καὶ πέντε πλάτους, παριστῶσαν τὸν Χριστὸν πρὸ τοῦ δικαστηρίου. Ἐν τῷ μίση τῆς εἰκόνης φαίνεται ὁ Χριστὸς ἰστάμενος πρὸ τοῦ Πλάτου λευχεμονῶν καὶ τὰς χεῖρας ἔχων ὄπισθεν δεδεμένας. Οἱ ἱερεῖς κατακλύζουσιν αὐτὸν διὰ μομφῶν καὶ αἰτιάσεων, ὅπισθεν δὲ φαίνονται κύματα λαοῦ ὑπὸ παντοίων ἔλαινονμένου αἰ-

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΞ ΕΛΛΑΔΟΣ

[13 Νομβρίου (Πέμπτη) 1880]

Προχθές ή Α. Μ. ο βασιλεύς παρέστη εις τὰ ἐν τῷ πεδίῳ τοῦ Ἀρεως τελούμενα γυμνάσια σκοποβολῆς τοῦ 8 τάγμα-τος μετὰ τοῦ ἐπι τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργοῦ. Ἡ Α. Μ. ἐξέφρασε τὴν εὐαρέσκειάν του διὰ τὴν εὐθουδολίαν τῶν στρατιωτικῶν. — Ὁ ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν ἠθέλησεν εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχέδια περὶ κυρώσεως καὶ χορηγίας διαφόρων πιστώσεων πρὸς συμπλήρωσιν τῶν κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν πολεμικῶν δυνάμεων. Κατὰ ταῦτα ἡ ἀξία τοῦ ὑπο τῆς ἐνεστῶσης κυβερνήσεως παραγγελλησομένου εἰσέτι ὀλίκοῦ προϋπολογίζεται εἰς δραχ. 7,500,000. — Ὁ ἀριθμὸς τῶν μέχρι σήμερον προσελθόντων ἐπιστράτων ἀνέρχεται εἰς 42, 719 ἄνδρες. Εἰς τούτους δὲ προσθεθέντων τῶν παλαιῶν στρατιωτῶν, τῶν τὴν τακτικὴν δυνάμιν ἀποτελούντων, ὁ ὅλος σήμερον ὑπὸ τὰ ὄπλα στρατὸς ἀνέρχεται εἰς 55,073 ἄνδρας, ἐξ ὧν 1262 ἀξιωματικοί, 6,532 ὑπαξιωματικοί καὶ 966 μουσικοί. — Τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν διέταξε τὴν ἀγορὰν 1760 εἰσέτι ἑκπικῶν καὶ 500 ἡμιόνων πρὸς χρῆσιν τοῦ πυροβολικοῦ καὶ ἑκπικῶν, ἔτι δὲ παρήγγειλεν 6,000 σκαπάνας, 12,000 πτόα καὶ 9,000 πελέκει. Πλὴν τούτων παρηγγέθησαν ἔτι ὑπο τοῦ ὑπουργείου 30 χιλιάδες ὄπλα Γκρά καὶ 9,000 πολυκρότων· ἐνετάλη δὲ ἡ ἀγορὰ ἔτι 137 ὄχημάτων, 26 τηλεσκοπίων, 26 πυξίδων, 3 ὀρειβατικῶν πυροβολαρχικῶν κροῦπ, ἐχοῦσης 800 βολὰς ἐκάστης, 4 πεδινῶν μετὰ 1108 βολῶν, 2 πυροβολαρχικῶν φρουρίου μετὰ 500 βολῶν, 1 ὀλομοστοιχίας 8 ὄλων μετὰ 600 βολῶν καὶ 50,000,000 φουσιγγίων Γκρά. — Πλὴν τῶν ὑπο τῆς προκατόχου κυβερνήσεως παραγγελλθεισῶν δύο κανονιφόρων θαυρηκτῶν, παρηγγέθησαν ὑπο τῆς παρούσης καὶ ἕτεραί 4 μικραί, ὧς καὶ πλείοται φροτηγίδες δι' ἀποβάσεις. — Ἡ ὀπλιταγωγὸς «Μπουμπουλίνα» ἀποπλέει κατ' αὐτὰς εἰς Τερζέστην, ἵνα καθαρισθῆ· θέλει δὲ μετακαμίσει ἐκεῖθεν ὀλίκον πολεμικὸν καὶ τὰ ὑπὸ τῆς προκατόχου κυβερνήσεως παραγγελλθέντα 36,000 ὄπλα Γκρά. — Ἀφίκετο ἐνταῦθα ὁ πρεσβευτὴς τῆς Γερμανίας κ. Ράδοβιτς, κατέλυσε δὲ ἐν τῷ ξενοδοχείῳ τῆς «Μεγάλῃς Βρετανίας». Καθ' ἃ λέγεται, ὁ κ. Ράδοβιτς θέλει διαμείνει ἐν Ἀθήναις ἐπὶ δύο ἐβδομάδας, ἀπέρχει δὲ ἀκολούθως εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὅπως ἀντικαταστήσῃ ὡς πρεσβευτὴς τῆς Γερμανίας παρὰ τῇ Πύλῃ τὸν εἰς Βερολίνον ἀπερχόμενον καὶ ἀναλαμβάνοντα τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐπι τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργείου τῆς Γερμανικῆς Αὐτοκρατορίας κόμητα Χάτοφελδ. — Ἀφίκετο ἐν Κύπρῳ ἡ πρὸς ἀγορὰν ἡμιόνων σταλασία ἐκεί ἐπιτροπὴ ἐκ τοῦ ταγματάρχου τοῦ πεζικοῦ κ. Κ. Χατζηγεωργίου, τοῦ λοχαγοῦ τοῦ μηχανικοῦ κ. Ἀθ. Πετμεζᾶ καὶ τῶν ὑπαξιωματικῶν τοῦ πυροβολικοῦ. Ἐκοιμήθησαν δ' ἐκεῖθεν 250 ἡμιόνοι εὐριστοί, ἐξ ὧν 107 ἀγορασθεῖσαι δι' ἐράνων τῶν Κυπρίων. Ἡ ἐπιτροπὴ κορίζει μεθ' αὐτῆς σημαίαν ἑλληνικὴν κεντηθεῖσαν ὑπο νεανίδων τῆς Κύπρου, φέρουσαν τὴν ἐπιγραφὴν: «Ἡ Κύπρος μικρὸν ὄσρον τῇ μητρὶ Ἑλλάδι», καὶ ἐπιστολὴν τοῦ μακαριωτάτου ἀρχιεπισκόπου Κύπρου πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν βασιλέα. Οἱ Κύπριοι πάντες ἐνθουσιωδῶς συνώδευσαν ἀναχωροῦσαν τὴν ἐπιτροπὴν τῶν ἀξιωματικῶν. Διὰ τοῦ αὐτοῦ ἀτμοπλοίου ἀφίκοντο ἐκ Κύπρου 100 ἰθαλόνται, πλήρεις ἐνθουσιασμοῦ διπλάσιοι δὲ τούτων περιμένουσι ἄλλην εὐκαιρίαν, ὅπως ἔλθωσι καὶ αὐτοὶ ἐνταῦθα. — Ὁ ἐν Λονδίῳ ἐγκατεστημένος ὁμογενὴς κ. Ἰωάννης Κορωνιδὸς ἀποστέλλει εἰς τὴν Βιβλιοθήκην τῆς Βουλῆς κλίμακα κινητὴν πρὸς χρῆσιν αὐτῆς, κατεσκευασμένην κατὰ τὸ σύστημα τῶν ἐν τῇ μεγάλῃ Βιβλιοθήκῃ τῆς Ἀγγλίας κλιμακῶν, ἧτις εἶνε συνάμα καὶ κόρημα. Ἡ κλίμαξ αὕτη ἐκοιμήθη ἤδη εἰς Πειραιᾶ καὶ κατ' αὐτὰς τὰς ἡμέρας τίθεται εἰς ἐνέργειαν ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ τῆς Βουλῆς. — Διὰ τοῦ γαλλικοῦ ἀτμοπλοίου τῆς Μασσαλίας ἐκοιμήθησαν διὰ τὸν στρατὸν 408 κιδώτια ἱματισμοῦ, ἕτερα δὲ 100 περιμένονται. — Τὸ σύνταγμα τοῦ πυροβολικοῦ διετάχθη ν' ἀρχίσῃ γυμνάσια σκοποβολῆς τῶν πυροβολαρχικῶν. — Τὸ δημοτικὸν συμβούλιον Ἀθηναίων, θέλον νὰ παράσχῃ τὴν ἀρωγὴν αὐτοῦ εἰς τὰς σημερινὰς ἀνάγκας τοῦ ἔθνους, ἀπεφάσισε τῇ προτάσει τοῦ δημάρχου νὰ παραχωρήσῃ τὸ κατάστημα τοῦ Δημοκχείου, ὅπως χρησιμεύσῃ διὰ στρατιωτικῶν νοσοκομείων, ἐντελειάμενον συγχρόνως τῷ δημάρχῳ νὰ ἐνοικίωσῃ διὰ δημαρχεῖον κατάλληλον οἰκίαν εἰς βάρος τοῦ ταμείου τοῦ Δήμου. — Ὁ ἐκ τῶν διαφόρων λιμένων τοῦ Κράτους ἐξαχθεὶς ἄχρι τοῦδε σαφιδόκαρπος ἀνέρχεται εἰς 120,000 ἑν. λ.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1299.

[Τῷ πρώτῳ λύτῃ δορηθήσεται ἐν Βιβλίῳ.]

Εἰς τὰ κάτωθι 64 τετραγωνίδια κατάταξον τοὺς ἀπὸ τοῦ 1 μέχρι 64 ἀριθμοὺς τοιουτοτρόπως, ὥστε ἐκάστη τῶν 8 ὀριζοντιῶν καὶ 8 καθέτων σειρῶν νὰ παρέχῃ ἄθροισμα 260· τὸ αὐτὸ ἄθροισμα νὰ παρέχῃσι καὶ αἱ διαγώνιοι σειραὶ ΦΧ καὶ ΨΩ.

	Α	Β	Γ	Δ	Ε	Ζ	Η	Θ	Ψ
Φ	1	2	3	4	5	6	7	8	ι
α	9	10	11	12	13	14	15	16	κ
β	17	18	19	20	21	22	23	24	λ
γ	25	26	27	28	29	30	31	32	μ
δ	33	34	35	36	37	38	39	40	ν
ε	41	42	43	44	45	46	47	48	ξ
ζ	49	50	51	52	53	54	55	56	ο
η	57	58	59	60	61	62	63	64	π
θ									
Ω	Ι	Κ	Λ	Μ	Ν	Ξ	Ο	Π	Χ

Πρὸς τούτοις οἱ ἐν τοῖς γωνιαίοις τετραγωνίοις 1, 8, 57 καὶ 64 ἀριθμοὶ νὰ παρέχωσιν ἄθροισμα τὸ ἡμισίον τοῦ ἀριθμοῦ 260, ἧτοι 130. Τὸ αὐτὸ δὲ ἄθροισμα νὰ ἐδρῖσκειται καὶ ἐκ τῶν ἐπομένων προσθέσεων: α' — τῶν ἀριθμῶν τῶν περιεχομένων εἰς τὰ τετραγωνίδια ΔΕΝν' β' — τῶν ἀριθμῶν τῶν τετραγωνιδίων ΕεΜμ' γ' — τῶν ἀριθμῶν τῶν τετραγωνιδίων δμεν καὶ ε' — τῶν ἀριθμῶν τῶν τετραγωνιδίων ΔΜΕΝ καὶ ε' — τῶν ἀριθμῶν τῶν ἐν τοῖς κεντρικοῖς τετραγωνίοις 28, 29, 36 καὶ 37 περιεχομένων. Τέλος τὸ αὐτὸ ἄθροισμα 130 πρέπει νὰ ἀποτελήται ἐκ τῆς προσθέσεως τῶν ἀριθμῶν τῶν περιεχομένων εἰς τὰ ἐπόμενα τετραγωνίδια: 1, 2, 9, 10 — 3, 4, 11, 12 — 5, 6, 13, 14 — 7, 8, 15, 16 — 17, 18, 25, 26 — 19, 20, 27, 28 — 21, 22, 29, 30 — 23, 24, 31, 32 — 33, 34, 41, 42 — 35, 36, 43, 44 — 37, 38, 45, 46 — 39, 40, 47, 48 — 49, 50, 57, 58 — 51, 52, 59, 60 — 53, 54, 61, 62 — 55, 56, 63, 64. γ —

1294.

Ὁ θεῖος προσέθηκε τὴν ἑαυτοῦ καμήλον εἰς τὰς 17, αἵτινες ἔγιναν οὕτω 18. Τούτων τὸ ἡμισίον, ἧτοι 9, ἔδωκεν εἰς τὸν πρῶτον, τὸ τρίτον, ἧτοι 6, εἰς τὸν δευτέρον, καὶ τὸ ἕνατον, ἧτοι 2 καμήλους, εἰς τὸν τρίτον. Ἐπειδὴ δὲ οὕτω αἱ τρεῖς μερίδες, 9, 6 καὶ 2, ἀποτελοῦσι τὸν ἀριθμὸν 17, ἐκράτησε καὶ αὐτὸς τὴν ἰδικήν του.

1298.

Ὁθεὶς αἰγίστας μετενόησε. Σημείωσις. — Εἰς τὸ πρόβλημα τοῦτο ἐκάστη γραμμὴ παριστάνει ἓν γράμμα τοῦ ἀλφαριθμοῦ ἀναλόγως τοῦ μήκους αὐτῆς. Οὕτως ἡ μικροτέρα πασῶν, ἡ δωδεκάτη κατὰ σειρὰν, παριστᾷ τὸ α, ἡ ἐνάτη τριπλασία ταύτης τὸ γ, ἡ τρίτη τετραπλασία τὸ δ καὶ οὕτω καθέξης.

1296.

Ἡ χ ε ι ρ.

1297.

Νάτος· ναός.

1298.

Livres-vingts.